

HØJESTERETS DOM

afsagt mandag den 30. maj 2016

Sag 263/2015

(1. afdeling)

Anklagemyndigheden

mod

T1 (tidligere ...)

(advokat Kaj Høj, beskikket)

og

T2

(advokat Esben Roslev, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Holbæk den 8. december 2014 og af Østre Landsrets 18. afdeling den 1. september 2015.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Poul Søgaard, Marianne Højgaard Pedersen, Oliver Talevski, Jan Schans Christensen og Jens Kruse Mikkelsen.

Påstande

Dommen er anket af anklagemyndigheden med påstand om skærpelse, således at straffene for begge de tiltalte forhøjes og gøres ubetingede.

De tiltalte, T1 og T2, har påstået stadfæstelse.

Anbringender

Anklagemyndigheden har navnlig anført, at grovheden af brandstiftelsen samt omstændighederne forud for denne bør medføre en forhøjelse af de udmålte straffe. De tiltalte er fundet skyldige i at være gået ind i forurettede Fs lejlighed, selv om han ikke var hjemme, og have påsat brand i lejligheden. Forholdet er begået af de tiltalte i forening, de tiltalte forlod lejligh-

heden efter ildspåsættelsen uden at tilkalde hjælp, og der skete omfattende skader, idet lejligheden udbrændte. Endvidere er de tiltalte fundet skyldige i tyveri af Fs computer og af hans hund om eftermiddagen forud for brandstiftelsen.

I en sag som den foreliggende bør straffen som udgangspunkt være ubetinget uanset vedtagelsen af lov nr. 152 af 18. februar 2015, hvor reglerne i straffeloven om samfundstjeneste blev revideret med henblik på øget anvendelse af samfundstjeneste som alternativ til ubetinget straf.

Forud for lovændringen var brandstiftelse omfattet af det såkaldte varsomhedsområde, hvor anvendelse af betinget dom med vilkår om samfundstjeneste forudsatte, at der ud fra en individuel vurdering forelå særlige omstændigheder i sagen. Det har ikke har været hensigten med lovændringen i 2015, at sager om brandstiftelse efter straffelovens § 181 fremover som udgangspunkt skal afgøres med betinget dom med vilkår om samfundstjeneste. Det fremgår således af forarbejderne til lovændringen, at ubetinget fængselsstraf fortsat bør være udgangspunktet, når der er tale om grov kriminalitet som røveri, voldtægt, grov vold, grove våbenlovsovertrædelser, grove narkotikaforbrydelser og vidnetrusler mv. Denne opremsning af kriminalitetstyper, hvor ubetinget straf fortsat er udgangspunktet, er ikke udtømmende. Brandstiftelse er en grov almenfarlig forbrydelse, og henvisningen i forarbejderne til grove narkotikaforbrydelser (straffelovens § 191) taler for, at samfundstjeneste normalt bør være udelukket ved andre grove almenfarlige forbrydelser, herunder sager om brandstiftelse.

Der foreligger ikke særlige omstændigheder i denne sag, som efter en individuel vurdering bør føre til, at straffen alligevel skal gøres betinget.

T1 har navnlig anført, at det er i overensstemmelse med retspraksis, at straffen for brandstiftelse efter straffelovens § 181 isoleret betragtet er udmålt til 1 års fængsel også for hans vedkommende.

Også forud for lovændringen i 2015 er sager om brandstiftelse efter straffelovens § 181 i en række tilfælde afgjort med en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste. Det følger af forarbejderne til lovændringen i 2015, at anvendelsesområdet for betinget dom med vilkår om samfundstjeneste skal være bredere, og at kriminalitetens art – bortset fra de områder, der

udtrykkeligt opregnes i lovforslaget – ikke skal være afgørende. Derimod bør kriminalitetens alvor ifølge forarbejderne vurderes i forhold til den udmålte fængselsstrafs længde, og maksimum for anvendelse af samfundstjeneste er som udgangspunkt fængsel i 1 år og 6 måneder. Denne sag ligger både efter den udmålte straf og omstændighederne i øvrigt inden for det område, hvor betingede domme med vilkår om samfundstjeneste kan anvendes.

Han har umiddelbart efter de pådømte forhold radikalt ændret sit liv og lever nu under stabile forhold, hvilket – sammen med den tid der nu er forløbet siden branden – taler for, at dommen stadfæstes.

T2 har navnlig anført, at retstilstanden før lovændringen i 2015 meget vel var den, at brandstiftelse efter straffelovens § 181 var omfattet af det såkaldte varsomhedsområde for betinget dom med vilkår om samfundstjeneste. Det fremgår imidlertid af en statistisk undersøgelse af domspraksis i Straffelovrådets betænkning nr. 1424/2002 om straffastsættelse og strafferammer, bind III, s. 73-78, at for så vidt angår personer, der er over 18 år og ikke tidligere er straffet, er 67 ud af i alt 131 afgørelser om brandstiftelse efter straffelovens § 181 endt med betingede frihedsstraffe. Selv om brandstiftelse forud for lovændringen var omfattet af varsomhedsområdet, blev betinget fængsel og betinget fængsel med vilkår om samfundstjeneste således anvendt i vidt omfang af domstolene.

Hensigten med lovændringen i 2015 har netop været at indsnævre varsomhedsområdet, således at udgangspunktet i sager vedrørende straffelovens § 181 fremover skal være en betinget dom, eventuelt med vilkår om samfundstjeneste. Det fremgår således ikke af forarbejderne, at opremsningen af kriminalitetstyperne, hvor det fortsat er udgangspunktet, at der skal udmåles en ubetinget fængselsstraf, ikke er udtømmende, og brandstiftelse er ikke nævnt i denne sammenhæng. Man kan på ingen måde sammenligne sager om brandstiftelse med grove narkotikaforbrydelser, grov organiseret kriminalitet, voldtægt mv.

Efter retspraksis forud for lovændringen lå medianen på 1 års fængsel, og konkrete forhold kunne efter denne praksis begrunde anvendelse af betinget straf.

Det er forsvarligt at udmåle en betinget straf med vilkår om samfundstjeneste, da han har særdeles gode personlige forhold, da det strafbare forhold er begået for næsten tre år siden, og da

han ikke tidligere er straffet af betydning for sagen og ikke siden brandstiftelsen har været involveret i strafbare forhold. Endvidere har han været varetægtsfængslet i perioden fra den 19. september til den 10. oktober 2013. Omstændighederne ved branden, herunder at der ikke skete personskade eller var fare herfor, taler også for en betinget straf med vilkår om samfundstjeneste.

Supplerende sagsfremstilling

Af en opdateret personundersøgelse af 18. marts 2016 vedrørende T1 fremgår følgende:

”RESUMÉ:

Sagen omhandler 30-årige T1, der har været gift med sin nuværende ægtefælle i ½ år. Han bor sammen med sin hustru, hendes særbarn på 8 år samt parrets fælles barn på 3 år i en lejebolig. Derudover har T1 2 børn på 7 og 10 år fra tidligere ægteskab. Han har fast aftalt samvær med sine børn.

T1 oplyser, at han er uddannet landmand og er fast ansat ved et landbrugsfirma i 30 timer og har desuden et bijob som et supplement til familiens økonomi, som af T1 bliver angivet som gode.

T1 oplyser, at han har en aktiv fritid, hvor han dyrker fitness regelmæssigt. Derudover prioriterer han sin familie og enkelte nære venner i sin fritid.

T1 oplyser, at han er født og opvokset i en familie, hvor forældrene drak alkohol dagligt og bød ham på øl og alkohol da han var 14 år, hvor han debuterede med at drikke. De efterfølgende 14 år udviklede hans alkoholforbrug sig voldsomt. I samme periode ... var han misbruger af stoffer som amfetamin og hash. For 2½ år siden stoppede han med at drikke og tage stoffer, da han mistede sit kørekort og kæresten forlod ham. Han blev nødt til at vælge mellem kæreste og alkohol og stoffer.

T1 oplyser, at han har regelmæssig kontakt med AA og NA, som har hjulpet ham igennem for at få en tilværelse som clean og ædru alkoholiker.

T1 er fysisk sund og rask udover, at han har kronisk tarmlidelse, som han er i medicinsk behandling for. Han har på intet tidspunkt haft psykiatriske diagnoser, og har det efter omstændighederne fint.

Angående fremtidsplaner oplyser T1, at han ønsker at forblive i nuværende ansættelse. Når verserende sag er afsluttet, vil han tænke over sin plan om at gå i gang med uddannelse som pædagog eller misbrugskonsulent.

Efter landsrettens dom af 1. september 2015 blev sendt til Kriminalforsorgen til fuldbyrdelse, mødte T1 til første samtale den 25. september 2015. Han har efterfølgende overholdt alle aftaler med Kriminalforsorgen. Således har han været til visitationssamtale i det lokale misbrugscenter, som imidlertid ikke vurderer at der længere eksisterer et behandlingsbehov, hvorfor Kriminalforsorgen var under overvejelse om seponering af dette vilkår. T1 påbegyndte ligeledes afvikling af samfundstjeneste, og nåede at afvikle 40 af de idømte 200 timer inden sagen blev anket.

KRIMINALFORSORGENS KONKLUSION OG BEGRUNDELSE

Kriminalforsorgens konklusion:

Det er Kriminalforsorgens vurdering, at T1 er egnet til at modtage en hel eller delvis betinget dom med vilkår om samfundstjeneste, hvortil det skal anbefales, at der fastsættes vilkår om tilsyn af Kriminalforsorgen i prøvetiden.

Kriminalforsorgens begrundelse:

Kriminalforsorgen har ved vurderingen lagt vægt på T1s gode personlige forhold, herunder at han er i beskæftigelse, har et aktivt fritidsliv, og er fri af tidligere misbrug.

Der lægges endvidere vægt på, at T1 har udvist stabilitet og samarbejdsvilje i den periode han var i tilsyn og samfundstjeneste fra domsafsigelsen til meddelelsen om anke.

Han er således uden tvivl egnet til samfundstjeneste.”

Af en opdateret personundersøgelse af 17. februar 2016 vedrørende T2 fremgår følgende:

”RESUMÉ:

Det drejer sig om T2, der er 24 år gammel. T2 blev gift i 2012, men ægteskabet blev ophævet i 2014. Han er i dag single. Han har 2 børn en dreng og en pige på henholdsvis 4 år og 2 år og 6 måneder. Børnene bor hos moderen i Nordjylland, men han har samkvem med dem hver anden weekend og ellers efter aftale med moderen i forbindelse med ferie og mærkedage.

T2 bor i øjeblikket sammen med sin mor i dennes villa i en lille by i Nordsjælland. Det er en villa på 180 kvadratmeter, hvor han har sit eget værelse, men kan benytte husets faciliteter. Han er tilfreds med ordningen, men vil med tiden skaffe sig sin egen bolig.

T2 er kommunalt ansat som kontorassistent. Han begyndte dette job med løntilskud i 2014, men blev efter perioden i 2015 fastansat i jobbet. Han er glad og tilfreds med sit arbejde.

Han har et godt overblik over sin økonomi. Han tjener ca. 15.000,00 kr. efter skat om måneden, han har månedlige udgifter for ca. 8.000,00 kr., og en gæld på omkring 290.000,00 kr., som han afdrager på.

T2 oplyser at han er sund og rask både somatisk og psykisk. Han er rolig af temperament og finder, at han har en positiv tilgang til tilværelsen.

Han indtager sjældent alkohol, og bruger aldrig euforiserende stoffer.

Han ønsker at uddanne sig i nærmeste fremtid, i det han arbejdsplads har stillet ham en snarlig uddannelse i udsigt. Han har gennem længere tid ønsket sig en juridisk uddannelse, og han vil med tiden bringe sine skolemæssige forudsætninger for en sådan uddannelse i orden.

T2 er grundigt informeret om vilkårene for tilsyn og afvikling af samfundstjeneste i forbindelse med en eventuel betinget dom, og han har accepteret at ville overholde sådanne vilkår.

KRIMINALFORSORGENS KONKLUSION OG BEGRUNDELSE

Kriminalforsorgens konklusion:

På baggrund af de foreliggende oplysninger skal Kriminalforsorgen anbefale, at der indhentes mentalundersøgelse forud for endelig dom.

...

Det er Kriminalforsorgens vurdering, at T2 er egnet til at modtage en hel eller delvis betinget dom med vilkår om samfundstjeneste, hvortil det skal anbefales, at der fastsættes vilkår om tilsyn af Kriminalforsorgen i prøvetiden.

Kriminalforsorgens begrundelse:

Ved fastsættelse af konklusion skal Kriminalforsorgen henvise til personundersøgelse af 4.9.2014, idet konklusionen herfra fastholdes. Der er tale om alvorlig kriminalitet, selvom T2 skønnes at have ordnede personlige og sociale forhold.”

I den tidligere personundersøgelse af 4. september 2014 vedrørende T2, der henvises til i Kriminalforsorgens begrundelse, fremgik af konklusionen bl.a.:

”Såfremt retten finder, at sagen kan afgøres med en betinget dom, findes T2 egnet til at modtage en sådan afgørelse...

Såfremt T2 ikke kendes skyldig i brandstiftelse og retten finder, at sagen kan afgøres med en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste, findes T2 ligeledes egnet til at modtage en sådan afgørelse.”

Højesterets begrundelse og resultat

T1 og T2 er begge fundet skyldige i brandstiftelse efter straffelovens § 181, stk. 1, og i tyveri af forurettede Fs computer og af hans hund om eftermiddagen forud for brandstiftelsen. T1 er herudover fundet skyldig i overtrædelse af færdselsloven ved spirituskørsel og kørsel i frakendelsestiden samt i overtrædelse af lov om euforiserende stoffer ved besiddelse af en mindre mængde hash til eget brug.

Højesteret tiltræder, at straffen er fastsat til fængsel i 1 år og 2 måneder for T1 og fængsel i 1 år for T2.

Spørgsmålet er herefter, om der er grundlag for at gøre straffen for T2 og den del af straffen for T1, som ikke angår overtrædelserne af færdselsloven, betinget med vilkår om samfundstjeneste.

Ved lov nr. 152 af 18. februar 2015 om ændring af bl.a. straffeloven er reglerne om samfundstjeneste revideret med henblik på en øget anvendelse af samfundstjeneste som alternativ til ubetinget fængsel. De reviderede regler trådte i kraft den 1. maj 2015 og finder anvendelse på domme – herunder ankedomme – der afsiges efter lovens ikrafttræden.

Det fremgår af forarbejderne (Folketingstidende 2014-15, 1. samling, tillæg A, lovforslag nr. L 50, punkt 2.2.2 og 4.2.4. i de almindelige bemærkninger), at udgangspunktet bør være, at straffe på op til 1½ års fængsel kan gøres betinget, eventuelt med vilkår om samfundstjeneste, hvis gerningsmanden ikke tidligere er straffet med betinget eller ubetinget fængsel for ligeartet kriminalitet. Det fremgår endvidere af forarbejderne (punkt 4.2.5.4. i de almindelige bemærkninger), at valget mellem samfundstjeneste og ubetinget fængsel, når tiltalte findes egnet til samfundstjeneste, først og fremmest bør afgøres ud fra en samlet vurdering af dels grovheden af den nu foreliggende kriminalitet som udtrykt ved længden af fængselsstraffen, dels omfanget og alvoren af eventuel tidligere kriminalitet. Når bortses fra røveri, voldtægt, grov vold, grove våbenlovsovertrædelser, grove narkotikaforbrydelser og vidnetrusler mv., bør kriminalitetens art derimod ikke som sådan tillægges væsentlig betydning. Der bør dog fortsat udvises tilbageholdenhed, bl.a. hvor forurettede er påført betydelige fysiske eller psykiske skader, eller hvis kriminaliteten er udøvet over for et særligt værgeløst offer.

Højesteret finder, at opremsningen i forarbejderne af lovovertrædelser, hvor kriminalitetens art fortsat vil have væsentlig selvstændig betydning for valget mellem samfundstjeneste og ubetinget fængsel, ikke kan anses for udtømmende, men at brandstiftelse efter straffelovens § 181, stk. 1, ikke generelt kan sidestilles med de lovovertrædelser, hvor udgangspunktet fortsat er ubetinget fængsel. Sager om brandstiftelse efter straffelovens § 181, stk. 1, kan således omfatte forhold af meget forskellig karakter og grovhed. Det må derfor afhænge af de konkrete omstændigheder, herunder brandstiftelsens grovhed og tiltaltes personlige forhold, om straffen skal være ubetinget, helt eller delvis betinget med vilkår om samfundstjeneste, eller om straffen i særlige tilfælde skal være betinget uden vilkår om samfundstjeneste.

I den foreliggende sag er der tale om brandstiftelse i en beboelseslejlighed, der udbrændte, og straffen er udmålt i den øvre ende af det område, hvor der normalt kan idømmes samfundstjeneste. Det kan imidlertid efter landsrettens bevisresultat ikke lægges til grund, at der objektivt har været fare for menneskeliv, eller at brandstiftelsen var planlagt. Det er uoplyst, hvor stort et beløb der er sket skader for. Hertil kommer, at T1 og T2 ikke i forhold til brandstiftelsen tidligere er straffet for ligeartet kriminalitet. De har begge gode personlige forhold, herunder fast arbejde, og T1 er efter de foreliggende oplysninger kommet ud af sit mangeårige misbrug af alkohol og narkotika.

Højesteret finder efter en samlet vurdering af kriminalitetens grovhed og de tiltaltes personlige forhold, at der i den foreliggende sag er grundlag for at gøre straffen betinget med vilkår om samfundstjeneste i det omfang, som landsretten har bestemt.

Højesteret stadfæster herefter landsrettens dom.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for Højesteret.

DOM

Afsagt den 1. september 2015 af Østre Landsrets 18. afdeling
(landsdommerne Ulla Staal, Nikolaj Aarø-Hansen og Lars-Christian Sinkbæk (kst.) med
domsmænd).

18. afd. nr. S-3619-14:

Anklagemyndigheden

mod

1) T2

(advokat Esben Roslev, besk.)

2) T1

(advokat Kaj Høj, besk.)

Holbæk Rets dom af 8. december 2014 (60-1188/2014) er anket af T2 og T1 med påstand om
frifindelse i forhold 1 og 2 samt i øvrigt formildelse, herunder således at straffene gøres
betinget med vilkår om samfundstjeneste.

Anklagemyndigheden har nedlagt endelig påstand om skærkelse.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte T1 i medfør af
færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 1 og 10, frakendes førerretten i et af retten fastsat tidsrum.

Tiltalte T1 har heroverfor påstået frifindelse.

Tiltalte T1 er tidligere straffet

ved Kalundborg Rets dom af 18. august 2004 for overtrædelse af færdselslovens § 53, stk.
1, og § 56, stk. 1, med en bøde på 8.000 kr., subsidiært fængsel i 10 dage, samt
frakendelse af førerretten i 1 år fra den 18. august 2004,

ved Holbæk Rets dom af 7. september 2010 for overtrædelse af blandt andet færdselslo-
vens § 53, stk. 1, og § 56, stk. 1, med fængsel i 30 dage, betinget, prøvetid 2 år, ud-

førelse af 30 timers samfundstjeneste og en bøde på 18.000 kr., subsidiært fængsel i 10 dage, samt frakendelse af førerretten i 6 år fra den 13. februar 2009,

ved Næstved Rets dom af 16. januar 2012 for overtrædelse af færdselslovens § 117 a, stk. 1, med en bøde på 9.000 kr., subsidiært fængsel i 10 dage, og

ved Roskilde Rets dom af 16. januar 2013 for overtrædelse af færdselslovens § 117 a, stk. 2, nr. 2, med fængsel i 10 dage, betinget, prøvetid 2 år, udførelse af 30 timers samfundstjeneste og en tillægsbøde på 11.500 kr., subsidiært fængsel i 10 dage.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af de tiltalte samt vidnerne A, B, F, ..., ..., ..., kriminalassistent C og D, der alle har forklaret i det væsentlige som i byretten.

De forklaringer, der i byretten blev afgivet af vidnerne E og G, er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

Tiltalte T2 har supplerende forklaret blandt andet, at T1 skulle til Gørlev for at se på en forstærker til et musikanlæg, og i den forbindelse kørte de forbi Fs lejlighed, fordi F skyldte ham penge. Han var iført en T-shirt og et par grå arbejdsbukser, mens T1 havde et par orange arbejdsbukser på. De medbragte ikke et koben, og da de talte med Fs naboer, undskyldte de, at de var gået forkert. Grunden til, at de første gang gik ind i Fs lejlighed, var, at de i lejligheden kunne se en hund, der tydeligvis var misrøgtet. Det var ikke planen, at F skulle have en ”røvfuld” eller lignende.

Han var ikke irriteret på F, men der var en dårlig stemning, da F tilbagebetalte de penge, han skyldte ham. T1 og han ville gerne have ryddet den dårlige stemning af vejen ved at få talt ud med F, og det var grunden til, at de anden gang tog til Fs lejlighed. Han kan ikke huske, om de talte nærmere herom, men de tog ikke til F for at ”tage pis” på ham. Da de anden gang kom til Fs lejlighed, var der lys et sted i lejligheden, og døren stod på klem, og de gik derfor ud fra, at F var kommet hjem, og gik ind i lejligheden. Der var tussmørke i lejligheden, og da han i et askebæger lagde en cigaret, som han havde i hånden, opstod ild i noget papir, således som han har forklaret i byretten. Det er derfor ikke rigtigt, at han tændte ild i papiret med en lighter, således som T1 først forklarede i byretten. Han tog papiret op og holdt det instinktivt væk fra

sig, måske i retning mod T1, der stod med ryggen til bordet og med siden til ham. Det brændende papir faldt herefter ned på gulvet, hvor ilden hurtigt fik fat i noget skummateriale, der lå på gulvet. Som forklaret i byretten forsøgte de at slukke ilden med vand ved brug af en hundeskål, men de havde ikke tid til at tale sammen i andet end korte kommandoer. Da de forlod lejligheden, kunne han ikke se, at der stadig var ild i lejligheden, men han var i tvivl. Han ved ikke, hvor længe de var i lejligheden.

Under den første politiafhøring af ham blev branden kun nævnt en passant, idet politiet stort set kun talte om at ransage hans lejlighed for at lede efter en bærbar computer og en hund. Foreholdt sin underskrevne forklaring til politirapport af 12. september 2013 ifølge hvilken han skulle have forklaret, at han ikke havde kendskab til branden, udover at han havde hørt, at Fs lejlighed var brændt, er det rigtigt, at han har forklaret således. Det er også rigtigt, at han i samme forbindelse fortalte politiet, at T1 og han kun havde taget hunden, men ikke computeren, med fra lejligheden. T1 og han havde ikke aftalt, hvad de skulle sige til politiet.

Om sine personlige forhold har han supplerende forklaret blandt andet, at han pr. 1. april 2015 har fået fastansættelse i en kommunes borgerservice, hvor han besvarer henvendelser fra borgerne og implementerer nye systemer, der skal lette borgernes adgang til kommunen. Han har fået mere samvær med sine børn, end han havde under byrettens behandling af sagen. Han har aldrig haft kontakt til det psykiatriske sundhedssystem.

Tiltalte T1 har supplerende forklaret blandt andet, at efter at T1 og han havde hentet forstærkeren i Gørlev, kørte de til Fs bopæl. De medbragte ikke et koben, men han havde en spartel i sine orange arbejdsbukser. De gik kun ind i Fs lejlighed, fordi de kunne se, at der i denne var en hund, som ikke havde det godt.

Han er ikke klar over, hvorfor de anden gang tog til Fs lejlighed, udover at de, således som T2 har forklaret i landsretten, ville "rense luften". Selv havde han ikke noget at være sur over, og T2 var ikke åbenlyst irriteret. I lejligheden opstod ilden for enden af bordet, og de forsøgte at trampe den ud, men det resulterede blot i, at ilden spredte sig til andre ting, der lå på gulvet. Det hele gik meget stærkt, uden at han kan sige hvor hurtigt, men der gik ikke ild i madrassen, der stod op ad vinduet, og der gik heller ikke ild i klædeskabet, men alene i det, der lå på gulvet. På grund af røgen var det svært at se, hvor meget ilden havde bredt sig. Han så ikke

ild, men røg da de forlod lejligheden. Han ved ikke, hvorfor de ikke gik til politiet – det var ikke noget, de talte om, men der var nok en stiltiende forståelse mellem dem om ikke at fortælle om branden. De talte ikke om, at T2 havde taget en computer fra lejligheden, og han så heller ikke en computer, da han dagen efter var med T2 på genbrugsstationen.

Han ved ikke, hvorfor han til politiet har sagt, at de ville ”tage pis” på F – det hele står lidt tåget for ham, da han har været alkoholiker i mange år. Når han har forklaret, at F skulle have en ”lærestreg”, må det være udtryk for, at han selv ville have skældt F ud, fordi F ikke passede hunden.

Om sine personlige forhold har han supplerende forklaret blandt andet, at han siden byrettens dom har ændret navn, idet hans efternavn ikke længere er ”T1”, men ”T1a”. Han blev i juli gift med moderen til sin yngste søn, og han bor nu sammen med sin kone, der er ved at uddanne sig til chauffør, og deres fælles søn samt konens særbarn. Siden byrettens dom har han gennemført 10. klasse, og han agter at læse HF med henblik på at uddanne sig til misbrugskonsulent. For tiden arbejder han på en ornestation.

A har supplerende forklaret blandt andet, at hans daværende kone B hørte, at deres terrassedør blev forsøgt opbrudt, og hun kaldte derfor på ham, hvorefter han hørte det samme. Han er helt sikker på, at de to personer, der forsøgte at bryde døren op, havde et halvt meter langt blåt koben i hænderne, og han kan huske, at B og han talte med de pågældende om, at Fs hund havde det dårligt. Der var meget uhumsk i Fs lejlighed, og han mener, at det var Fs hund, der i et forsøg på at komme ud af lejligheden havde smadret et vindue, som der herefter var opstillet en madras foran. B og hans soveværelse lå på første sal, og de blev vækket af, at tagplader sprang som følge af branden, der også skadede deres lejlighed.

B har supplerende forklaret blandt andet, at de to personer, der var ved at bryde terrassedøren op hos hende og A, stod med et blåt koben i hænderne og spurgte efter F, der skyldte dem penge. A og hun kunne ikke i deres soveværelse mærke varmen fra branden, men de vågnede ved lyden fra tagplader, der sprang, og de så herefter det hele stå i flammer. Efter branden blev de genhuset, men flyttede siden et andet sted hen.

F har supplerende forklaret blandt andet, at han studsede over, at de tiltalte kunne finde ham i Reersø. Hans computer lå i klædeskabet i soveværelset. De motorcykeldele, som han i byretten fortalte stod på gulvet, var blandt andet et topstykke og en motorblok. På spisebordet lå reklamer m.m. og muligt også et par kuverter. Hvis hunden havde bidt i et vattæppe eller i en pude, kunne der godt ligge mindre stykker heraf på gulvet. Det var ikke hunden, der havde lavet hul, hverken i vinduet eller i døren.

... har supplerende forklaret blandt andet, at de to personer, han så om eftermiddagen, virkede søgende, men han kan ikke i dag huske, om en af dem bar på en computer. Om aftenen blev han vækket ved banken på døren.

... har supplerende forklaret blandt andet, at hun og hendes mand var gået i seng, da de blev vækket af et brag. Hendes mand kunne lugte røg, og da de kom udenfor, så hun flammer, der lyste op. Deres bopæl blev ikke berørt af branden.

... har supplerende forklaret blandt andet, at de to personer, der spurgte efter F, talte om, at han skyldte dem penge, men ikke decideret om, hvorvidt han skyldte dem begge penge. Hun kan ikke i dag huske, hvornår de to personer kom igen.

Kriminalassistent C har supplerende forklaret blandt andet, at hvis der kun var ét arnested, vil han mene, at dette må have været inde i klædeskabet, idet branden i tilfælde af arnested ved madrassen ved vinduet ville være trukket ud gennem vinduet, hvilket ikke er foreneligt med de meget store brandskader i klædeskabet. De store brandskader i klædeskabet kan dog også skyldes dettes indhold, som han ikke er bekendt med, hvad var. Han har heller ikke kendskab til, hvilken type skumgummi madrassen var lavet af, men umiddelbart vil han ikke mene, at det er sandsynligt, at en ild antændt i madrassen ville kunne udvikle sig så hurtigt, at den ikke kunne slukkes.

D har supplerende forklaret blandt andet, at når han i sammenfatningen i sin erklæring af 14. oktober 2013 har anført, at der ved branden var fare for personers liv, er dette alene en brand- og bygningsteknisk vurdering, og således uden at han herved har forholdt sig til, om der rent faktisk var personer til stede i lejligheden over den udbrændte. Hvis der ikke var mennesker til stede i denne lejlighed, er det svært at argumentere for, at der konkret var fare for personers

liv. Som han husker det, var lejligheden udbændt. Når han i samme erklæring har anført, at hele lejligheden så nogenlunde ensartet brandskadede, og at det ikke var muligt at fastlægge arnestedet nærmere, udover at det var i lejligheden, skyldes det, at han i erklæringen skulle forholde sig til lejlighedens installationer og derfor ikke brugte megen energi på at finde arnestedet, som han i stedet lod stå mere åbent.

Også for landsretten har der været afspillet optagelser fra politiets aflytning af telefonsamtaler mellem de tiltalte.

Retsgrundlag

Ved lov nr. 152 af 18. februar 2015 om ændring af straffeloven og lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Samfundstjeneste m.v.), der trådte i kraft den 1. maj 2015, blev adgangen til anvendelse af samfundstjeneste som alternativ til ubetinget fængsel udvidet. Af de almindelige bemærkninger til lovforslaget (L 50) fremgår under punkt ”4.2. *Lovforslagets udformning*” blandt andet:

”4.2.5.4. *Samlet set* er det Straffelovrådets opfattelse, at udgangspunktet bør være, at samfundstjeneste kan anvendes over for et bredt felt af kriminalitetsformer, og at der ikke er grundlag for fortsat at tale om et ”kerneområde” for anvendelsen af samfundstjeneste. Straffelovrådet lægger i den forbindelse også vægt på, at de to hovedanvendelsesområder for samfundstjeneste allerede i en årrække har været dels færdselssager, dels voldssager, mens det traditionelle ”kerneområde” – berigelsesforbrydelser – først kommer på tredjepladsen.

Det er Straffelovrådets opfattelse, at en udvidet brug af samfundstjeneste på straffelovens område navnlig bør komme på tale ved førstegangsovertrædelser, der ikke har karakter af organiseret eller banderelateret kriminalitet, og at der ved de lidt længere straffe bør indføres en ordning, hvorefter ny kriminalitet i den fastsatte prøvetid udløser en reststraf svarende til en tredjedel af den betingede fængselsstraf ifølge dommen til samfundstjeneste, når samfundstjenesten er udført. En sådan udvidelse af brugen af samfundstjeneste vil på den ene side åbne mulighed for at idømme flere førstegangskriminelle samfundstjeneste, men på den anden side samtidig indebære, at ny kriminalitet i prøvetiden straffes hårdere end i dag, ...

Valget mellem samfundstjeneste og ubetinget fængsel (når tiltalte findes egnet til samfundstjeneste) bør efter Straffelovrådets opfattelse fremover først og fremmest afgøres ud fra en samlet vurdering af dels grovheden af den nu foreliggende kriminalitet som udtrykt ved længden af fængselsstraffen, dels omfanget og alvoren af eventuel tidligere kriminalitet. Når bortses fra røveri, voldtægt, grov vold, grove våbenlovsovertrædelser, grove narkotikaforbrydelser og vidnetrusler

mv., bør kriminalitetens art derimod som udgangspunkt ikke som sådan tillægges væsentlig betydning, men der bør fortsat udvises tilbageholdenhed med at anvende samfundstjeneste i tilfælde, hvor der er tale om mere organiseret kriminalitet, eller hvor forurettede er påført betydelige fysiske eller psykiske skader. Det samme gælder som udgangspunkt, hvis kriminaliteten er udøvet over for et særligt værgeløst offer.

...

4.2.6. Justitsministeriet er enig i Straffelovrådets overvejelser og forslag, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse med rådets lovudkast.

For så vidt angår *færdselssager* fremsætter Straffelovrådet ikke noget forslag vedrørende anvendelsen af samfundstjeneste, ...

Efter en samlet vurdering finder Justitsministeriet ikke grundlag for at foreslå ændringer i den ordning vedrørende anvendelse af samfundstjeneste som alternativ til ubetinget fængsel i færdselssager, som blev indført i 2005.”

Landsrettens begrundelse og resultat

Også efter bevisførelsen for landsretten findes de tiltalte af de grunde, der er anført af byretten, skyldige i forhold 1 og 2 i overensstemmelse med byrettens bevisresultat.

Straffen for tiltalte T2 findes passende udmålt.

Under hensyn til tiltalte T1s tidligere straffe for spirituskørsel og kørsel i frakendelsestiden forhøjes strafudmålingen for hans vedkommende til fængsel i 1 år og 2 måneder.

Henset til den ved lov nr. 152 af 18. februar 2015 om ændring af straffeloven og lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Samfundstjeneste m.v.) skete udvidelse af adgangen til anvendelse af samfundstjeneste som alternativ til ubetinget fængsel findes straffen for tiltalte T2 og 1 år af straffen for tiltalte T1 at kunne gøres betinget med vilkår om udførelse af samfundstjeneste i 200 timer inden for en længstetid på 1 år og i øvrigt som nedenfor bestemt, jf. straffelovens §§ 62 og 63, mens de resterende 2 måneder af straffen for T1 under hensyn til hans tidligere straffe for spirituskørsel og kørsel i frakendelsestiden skal fuldbyrdes.

Tiltalte T1 er fundet skyldig i spirituskørsel med en alkoholpromille på 2,06. Da han to gange tidligere er frakendt førerretten ubetinget, og da kørslen fandt sted i frakendelsestiden,

frakendes han førerretten i 10 år fra landsrettens dom, jf. færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 1 og 10, jf. § 128.

I øvrigt stadfæstes dommen.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Tiltalte T2 straffes med fængsel i 1 år.

Fuldbyrnelsen af straffen udsættes og bortfalder efter en prøvetid på 2 år på betingelse af,

at tiltalte ikke begår strafbart forhold i prøvetiden,

at tiltalte i prøvetiden undergiver sig tilsyn af Kriminalforsorgen, og

at tiltalte efter Kriminalforsorgens nærmere bestemmelse udfører samfundstjeneste i 200 timer inden for en længstetid på 1 år.

Tiltalte T1 straffes med fængsel i 1 år og 2 måneder.

2 måneder af straffen skal fuldbyrdes, mens fuldbyrnelsen af den resterende del af straffen udsættes og bortfalder efter en prøvetid på 2 år på betingelse af,

at tiltalte ikke begår strafbart forhold i prøvetiden,

at tiltalte i prøvetiden undergiver sig tilsyn af Kriminalforsorgen samt behandling mod misbrug af alkohol og euforiserende stoffer efter Kriminalforsorgens bestemmelse, og

at tiltalte efter Kriminalforsorgens nærmere bestemmelse udfører samfundstjeneste i 200 timer inden for en længstetid på 1 år.

Tiltalte T1 frakendes førerretten i 10 år fra landsrettens dom.

Byrettens afgørelser om sagsomkostninger og konfiskation stadfæstes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 8. december 2014

Rettens nr. 60-1188/2014

Politiets nr. 1200-71121-00019-13

Anklagemyndigheden

mod

T1

cpr-nummer og

T2

cpr-nummer

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 10. april 2014.

Tiltalen

T1 og T2 er tiltalt for overtrædelse af

1.

begge

straffelovens § 180, ved den 19. august 2013, ca. kl. 23.30 i forening at have sat ild til lejligheden beliggende ...vej 39 i X-by, under sådanne omstændigheder, at de indså, at de tilstedeværende beboere i de nærliggende lejligheder udsattes for overhængende livsfare. Ved branden skete der endvidere omfattende skade på fast ejendom for et pt. ukendt beløb.

2.

begge

tyveri efter straffelovens § 276, ved den 19. august 2013 i tidsrummet mellem ca. kl. 17.00 og kl. 22.00 i forening at være brudt ind i den i forhold 1 nævnte lejlighed, hvorfra de stjal en bærbar computer af mærket "Compaq" og en hund.

3.

T1

spirituskørsel efter færdselslovens § 117, jf. § 53, stk. 1, ved den 31. august 2013 ca. kl. 00.20 at have ført personbil VZ ... ad ...vej mod øst ud for nr. 56 i Ringsted kommune efter at have indtaget spiritus i et sådant ofang, at alkoholkoncentrationen i blodet under eller efter kørslen oversteg 0,50 promille.

4.

T1

færdselslovens § 117 a, stk. 2, nr. 2, ved den 31. august 2013 ca kl. 00.20 at have ført bilen nævnt i forhold 3, selvom han var frakendt førerretten.

5.

T1

bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, ved den 12. september 2013 ca. kl. 07.20 på adressen ...vej 1, 1. tv., i Ruds-Vedby at have været i besiddelse af 0,65 g hash til eget brug.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om domfældelse efter anklageskriftet og påstået de tiltalte idmt ubetinget fængselsstraf.

For så vidt angår tiltalte T1 har anklagemyndigheden endvidere påstået tiltalte idømt en bøde, og der er i øvrigt nedlagt påstand om konfiskation af 0,65 gram hash hos tiltalte.

Anklagemyndigheden har påstået konfiskation af 0,65 gram hash hos tiltalte T1, jf. straffelovens § 75, stk. 2.

De tiltalte har nægtet sig skyldige i forhold 1 og 2 og påstået frifindelse for forholdene.

Tiltalte, T1, har erkendt sig skyldig i forhold 3 - 4 og indstillet til rettens mildeste dom vedrørende forholdene. Tiltalte har erklæret sig indforstået med konfiskation som påstået.

Sagens oplysninger

Der er under sagen foretaget dokumentation af anmeldelsesrapport og af politiets gerningsstedsundersøgelser samt forevist en række fotos af Fs bolig på ...vej 39, X-by, der udbrændte den 19. august 2013.

Der er endvidere dokumenteret kriminaltekniske erklæringer, der blandt andet indeholder beskrivelser og undersøgelser af gerningsstedet.

Det fremgår af en kriminalteknisk erklæring af 2. september 2013, at arnestedet ikke endeligt er påvist, og at brandårsagen ikke er endeligt påvist. Erklæringen indeholder følgende vurdering:

"Efter den kriminaltekniske brandårsagsundersøgelse, el-undersøgelsen ved DBI, sammenholdt med det taktiske materiale og de oplysninger, der løbende tilgik sagen, vurderes der at være et muligt to arnesteder i henholdsvis klædeskabet i soveværelsets sydøstlige hjørne og i madrassen opstillet ved det høje vindue i stuen mod øst. Branden vurderes påsat, idet der ikke var naturlige antændelseskilder i de mulige arnestedsområder.

Ved antændelse af f.eks. en skumgummimadrass, som efter forurettedes og vidners oplysninger stod på højkant og dækkede for det høje vindue i stuen, ville den, alt efter skumtype kunne udvikle en kraftig brand med udvikling af voldsom varme og røg. Branden ville have karakter af en væskebrand, idet skumgummi er et oliebaseret produkt. Brandskaderne i lejligheden svarede overens med, at der havde været brand i en madras i

pågældende område af stuen, men brandbilledet vurderes ikke at passe med, at branden fra madrassen ville forårsage de kraftige brandskader på klædeskabet alene.

Da de taktiske oplysninger om at andre personer end forurettede havde været i lejligheden før branden, og forladt denne medbringende en mulig bærbar PC, der efter forurettedes oplysning skulle være placeret i klædeskabet, vurderes det sandsynligt, at gerningsmændene ville slette deres spor ved at antænde brand i klædeskabet.

Branden i klædeskabet vurderes, at kunne udvikle så meget varme under loftet, at strålevarmen fra røglaget kunne antænde den øverste del af skumgummimadrassen, der så ville indgå i branden.

Nogle skumtyper vil i forbindelse med brand smelte med brændende dråber, der vil løbe ned ad madrassen og lægge sig på vandrette flader, hvor de vil brænde som en væskepøl. Dette ville medføre et brandbillede som sås i stuens nordøstlige del, hvor gulvet var gennembrændt."

Det fremgår af en brandundersøgelse foretaget af Dansk Brand- og sikringsteknisk Institut blandt andet, at hele lejligheden sås nogenlunde ensartet brandskadet, og at det ikke er muligt at fastlægge arnestedet nærmere, end at arnestedet er i den af branden ramte lejlighed. Det fremgår endvidere om brandårsagen, at det på grund af de meget omfattende brandskader ikke er muligt at fastlægge, hvorvidt de elektriske installationer eller tilsluttede elektriske brugsgenstande havde indflydelse på brandens opståen.

I en farlighedserklæring af 14. oktober 2013 udarbejdet af Dansk Brand- og sikringsteknisk Institut er det sammenfattende anført:

".....

5.1 Risiko for personer

Der sås ikke direkte åbninger i for af installationsgennemføringer eller andre bygningsvækkelser, hvor røg og brand nemt ville kunne spredes til andre boligenheder, etageadskillelsen til lejligheden over den af branden ramte sås udført delvis i brandbare materialer og branden ville kunne spredes til boligen via tagkonstruktionen. På denne baggrund vurderes det, at der ved branden har været fare for personers liv.

5.2 Risiko for værdier:

Med større materielle værdier er der udfra retspraksis sat et beløb på 13 mill kr. Derfor vurderes det, at der ikke havde været fare for større materielle værdier."

I en kriminalteknisk erklæring af 24. oktober 2013, der vedrører de tiltaltes forklaringer til politiet, da de var sigtede i sagen, er det blandt andet anført i i relation til forklaringerne:

".....

På baggrund af ovennævnte vurderes sigtede B's forklaring om at en konvolut skulle være antændt med åben flamme til følge, at være usandsynlig.

Sigtede A og B's forklaring om, at den brændende konvolut skulle være tabt på gulvet i noget skumgummi, hvor branden så udviklede sig voldsomt, og ikke kunne slukkes, virker usandsynlig, idet en brand i skumgummi afhængigt af skumtypen, ganske rigtigt kunne forårsage en flammebrand, men den hurtige brandspredning, som forklaret, virker ikke sandsynlig af nedennævnte årsag.

En brand i brændbart skumgummi på gulvet ville forårsage en flammebrand, der ville udvikle sig hurtigt opad, langsommere til siderne og endnu langsommere nedad. En flammebrand på gulvet skulle opvarme omkringliggende brændbart materiale op til materialets antændelsestemperatur, før materialet ville blive antændt, og branden derved kunne brede sig til siderne.

I lærebøger vises veldokumenterede kontrollerede forsøg med brand i normalt møblerede rum. I et konkret forsøg, publiceret i Kirk's Fireinvestigation, vises en rumbrand startende i papir i en affaldsspand. Branden udvikler sig over ca. 9 minutter, før der sker overtænding af alt brændbart materiale i rummet. Overtænding betyder, at alt brændbart materiale i rummet indgår i branden.

Ved egne forsøg med kontrollerede brande i Revinge i Sverige, kunne det konstateres, at tidsforløbet for brandudviklingen var meget svingende fra 6 minutter til 44 minutter fra åben ild til overtænding af rummene.

Der er så mange ukendte forhold omkring bygningskonstruktionen, ventilation, de faktiske forhold omkring møblering og oplag i øvrigt, at en endelig tidsangivelse af brandudviklingen ville være gætværk.

Sigtede A og B's forklaring om antændelsesmåden samt brandudviklingen, hvor de oplyste, at branden udviklede sig så hurtigt, at den ikke kunne slukkes, vurderes ikke at passe med en brandudvikling i brandbart materiale fra et arnested. Sammenholdt med, at den ene sigtede fik brandskadet sit hår, at et vidne, som var nabo til rækkehuset, vågnede ved et brag og så, at rækkehusets stue brændte kraftigt, vurderes de sigtedes forklaring ikke at passe med hensyn til antændelsesmåde og brandudvikling."

Der er under hovedforhandlingen blev afspillet optagelser fra politiets aflytning af telefonsamtaler mellem de tiltalte.

Det fremgår af en erklæring af 5. september 2013 fra Retsmedicinsk Institut, Københavns Universitet, at der i en blodprøve udtaget den 31. august 2013, kl. 01.05, fra T1, er fundet en mindsteværdi på 2,06 promille alkohol.

Forklaringer

Efter retsformandens bestemmelse er der ikke foretaget lydoptagelser af forklaringerne under hovedforhandlingen. Forklaringerne er dikteret og vedstået til retsbogen.

De tiltaltes forklaringer

forhold 1 - 2 :

T1 har forklaret blandt andet, at han tog med T2 til Fs lejlighed sidst på eftermiddagen den 19. august 2013. Han tog med for selskabs skyld i stedet for at bare sidde og glo på et værtshus. Tiltalte og T2 havde ikke talt om, hvordan de skulle få penge fra F. T2 vidste, at F kom forskellige steder. Da de kom til ...vej, hvor F boede, var de oppe ved en nabos lejlighed. De troede, at det var der, hvor F boede. Der kom en kvinde som fortalte, hvor F havde sin lejlighed. De gik ind i Fs lejlighed gennem døren. De gik ind, selvom han ikke var hjemme. De tog Fs hund med da de gik. De ville aflevere den til dyreværnet eller til et internat. Hunden var helt misrøgtet. Pelsen på ryggen var væk, og ryggen var levende af lopper. T2 prøvede at ringe til dyreværnet eller til et internat. Det lykkedes dog ikke at få kontakt dertil. Det var ikke deres mening at stjæle hunden.

Tiltalte lagde ikke mærke til, om T2 tog noget fra lejligheden. Efter at de havde forladt lejligheden, talte de med F. De tog derefter ud til McDonald's, hvor de spiste, og bagefter tog de igen hen til Fs lejlighed. Tiltalte ved ikke rigtig hvorfor de egentlig tog ud i lejligheden og hvorfor de var der. Han kan huske, at der opstod noget ild i noget papir.

Tiltalte stod med T2 ved spisebordet. I lejligheden var der tom emballage overalt, og der var meget ulækkert. På spisebordet lå der stabler af gammelt affald, og der var stablet op med tomme vinkartoner fra gulv til loft. Der lå vat og skumgummi spredt ud over hele lejligheden. Det var måske hunden, der havde flånsat det i stykker. Det flød også med alt muligt på gulvet, og der må også have været mange nullermænd. Tiltalte så, at der var ild i noget papir, som T2 stod med. Der gik ild i noget vat og skumgummi, da papiret faldt ned på gulvet. Tiltalte har ikke haft fat i det papir, der var ild i, og som faldt ned på gulvet.

Tiltalte og T2 forsøgte at slukke ilden. De prøvede at trampe på ilden, men det hjalp ikke noget. Vattet og skumgummiet hvirvlede rundt. Tiltalte forsøgte at tage vand fra køkkenet, men der kom ikke vand ud af vandhanen ved håndvasken. Han så en hundeskål, og tænkte at han kunne få vand i den. Han prøvede at få vand fra håndvasken på toilettet, men vandhanen virkede ikke. Han prøvede også at samle vand i hundeskålen fra bruseren. Det var også forgæves. Han skyllede derefter ud i toilettet på badeværelset og tog vand derfra. Han smed noget vand på ilden nogle gange. Der kom ekstra meget røg, da han havde smidt vand på, og tiltalte kan ikke sige, om der også stadig var flammer. Tiltalte og T2 var forvirrede og for lidt rundt. Der udviklede sig masser af sort røg. De kunne ikke se noget, og tiltalte forlod derfor lejligheden. Da han kom udenfor, var T2 derude.

Tiltalte ved ikke hvorfor de ikke ringede efter brandvæsnet. Han tror, at det var, fordi der gik panik i dem. Tiltalte vidste ikke, om ilden ville dø ud. Tiltalte så flammer, da der gik ild i skumgummiet, som han prøvede at slukke. Der opstod derefter røg. Da tiltalte og T2 forlod stedet, var der ingen flammer. Tiltaltes pandehår blev svedet. Tiltalte kan ikke sige på hvilket tidspunkt i situationen, det skete.

Han har senere talt med T2 i telefonen om, at han var blevet klippet. Han har ikke talt med T2 nærmere om, hvad der egentlig skete. Tiltalte blev anholdt den 12. september og løsladt samme dag. Senere blev han anholdt den 18. september og blev fremstillet i grundlovsforhør. Tiltalte har været alkoholiker i mange år.

Foreholdt sin forklaring til politirapport af 18. september 2013, side 3, 5. afsnit, bilag M-1-3-1-0, har tiltalte oplyst, at han godt kan have forklaret således, som det er anført i rapporten. Tiltalte kan ikke huske, hvad han har forklaret under den pågældende afhøring.

Fs lejlighed var et stort rum. Tiltalte gjorde sig ingen forestillinger om, hvor stor lejligheden egentlig var. Han lagde ikke mærke til, om der var en 1. sal. Tiltalte tror ikke, at han havde talt med T2 om at køre ud til F, forinden de kørte derud anden gang. Tiltalte førte ikke bilen nogle af gangene. Tiltalte har ikke set noget til en bærbar computer, da de var ude i Fs lejlighed. Han har ikke taget nogen computer, og han har ikke lagt mærke til, om T2 havde en computer. Det var T2, der forlod lejligheden først.

Tiltalte mødtes med T2 om eftermiddagen den 19. august 2013. De var på værtshuset "La Vie". Tiltalte havde fået en morgenøl og havde først været på arbejde. T2 vidste, hvor F boede, men han vidste dog ikke præcis i hvilken lejlighed. Tiltalte tror ikke, at de mødte flere ude ved Fs lejlighed end den dame, som vidste, hvor F boede. Tiltalte tror ikke, at de kiggede ind ad nogle vinduer. Udefra så Fs lejlighed ud, som om den var ubeboet. Der var blandt andet ingen gardiner. Efter at de havde været derude første gang om eftermiddagen, ledte de efter F på nogle værtshuse på Reersø og i X-by. Tiltalte var rimelig fuld, og dagen står ikke særlig klar for ham. Tiltalte snakkede ikke med T2 om, at de skulle give F en lærestreg. Tiltalte ved ikke, hvordan der gik ild i det papir som T2 havde. Tiltalte har ikke set en lighter. Da røgen havde udviklet sig, blev tiltalte og T2 bange.

Ved afspilning af telefonsamtaler mellem de tiltalte den 21. august 2013, bilag S-1-1-0-0, og den 26. august 2013, bilag S-1-3-0-0 har T1 forklaret, at han ikke har ment, at han havde slettet spor i form af svedent pandehår, da han under sin samtale den 21. august 2014 med T2 sagde, at han havde fået slettet spor. Den 28. august 2013 har tanken om at henvende sig til politiet nok strejft ham.

T2 har forklaret blandt andet, at F skyldte ham 2-300 kr. Om eftermiddagen den 19. august 2013 kørte han sammen med T1 fra Ruds Vedby til Gørlev. T1 skulle låne noget lydudstyr. F havde skyldt tiltalte penge i 10 dage. Tiltalte vidste, hvor F boede, men han vidste ikke præcis i hvilken lejlighed i ejendommen. De kørte ud til området, hvor F boede og mødte en mand på ...vej. De spurgte ham, hvor F boede. Manden fortalte, at F boede på den anden side af et boligkompleks. De kørte ned ad en grusvej og parkerede bilen. De tog i en dør til en lejlighed og kaldte på F. Der kom en mand og en dame ud og fortalte, at F ikke boede der. De fik at vide, i hvilken lejlighed F boede.

I døren til Fs lejlighed var der en løs træplade i bunden af hoveddøren. De fjernede træpladen og åbnede døren med vrideren. De havde forinden konstateret, at der var en hund i lejligheden. Tiltalte antog, at F ikke havde været i lejligheden i flere dage. Hunden gøede og peb. Da de kom ind i lejligheden, så de at hunden var vanrøgtet. Den havde sår på ryggen, hvor den ikke havde noget pels. Tiltalte forsøgte at ringe til dyreværnet eller et dyreinternat, der kunne tage sig af hunden.

Tiltalte tog en computer fra lejligheden. Det var en form for pant. Det var en lidt for kåd handling. Tiltalte bar computeren ud af lejligheden. Han bar den i sine hænder. Computeren var ikke lagt i en pose. Han lagde computeren på gulvet i bilen bag førersædet. Tiltalte gik tilbage til lejligheden, hvor T1 stadig var. Tiltalte mener, at computeren havde stået på en hylde i lejligheden.

Sidst på eftermiddagen forlod de tiltalte lejligheden, og de tog Fs hund med sig. De kørte til Ruds Vedby, hvor de begge to boede, og de sørgede for, at hunden fik noget mad og noget vand, og at den blev luftet. Det var planen, at hunden skulle afleveres til Dyrenes Beskyttelse eller i et internat. De kørte med hunden forbi nogle værtshuse for at finde F. De var i X-by og

i Gørlev for at se efter ham, og de kørte så ud til Reersø, hvor de mødte F på et værtshus. F var dengang en stakkels type.

Begge de tiltalte talte med F på værtshuset på Reersø, og tiltalte fik sine penge. Der var en dårlig stemning. Tiltalte mener, at F skyldte penge flere steder. De fortalte ikke F, at de havde været i hans lejlighed og taget computeren. Det var meningen, at F skulle have computeren tilbage. De tiltalte kørte til McDonald's i Slagelse, og bagefter kørte de tilbage til Fs lejlighed. Det var intentionen at få bragt den dårlige stemning, der havde været på værtshuset, ud af verden. De tiltalte kom til Fs bopæl, efter at det var blevet mørkt. Det var omtrent ved 23-tiden. F var ikke hjemme. Der var lys i lejligheden, og de tiltalte anråbte F og gik derefter ind. Lyset kom fra badeværelset. De tiltalte stod ved enden af spisebordet og snakkede om situationen og hvad der skulle ske med hunden. De var i lejligheden i 10-15 minutter i alt.

Tiltalte lagde en cigaret fra sig i et askebæger, der stod på bordet. Der gik ild i et stykke papir. Tiltalte tog papiret op og holdt det ud fra sig. T1 fik fat i papiret. Enten tog han det, eller også gav tiltalte ham det. Papiret røg ned på gulvet, hvor der gik ild i noget skumgummimateriale. Der lå mange stykker skumgummi på gulvet. De lå spredt ud over hele lejligheden. I lejligheden var der kun en smal sti, hvor man kunne gå. Der lå en masse affald over alt i lejligheden. Hele gulvet var dækket af affald, og for enden af væggen i lejligheden var der stablet tomme vinkartoner fra gulv til loft. Da der var gået ild i skumgummimaterialet, hentede T1 noget vand. Tiltalte prøvede at trampe på ilden. På et tidspunkt tog han en læderjakke fra et skab og lagde jakken over ilden for at slukke den. Det gik hamrende stærkt fra ilden opstod og udviklede sig, og da de prøvede at slukke ilden. Tiltalte prøvede også forgæves at hente vand fra badeværelset. På et tidspunkt fik tiltalte vandskålen. Der gik lang tid med at prøve at hente vand, og de kunne kun hente vand i en begrænset mængde i hundens vandskål. Tiltalte husker ikke, om han overvejede at ringe efter hjælp.

Der udviklede sig en sort tyk røg, og tiltalte råbte til T1, at de var nødt til at komme ud. Tiltalte forlod lejligheden kort før T1. Tiltalte lagde ikke mærke til, om der stadig var ild i lejligheden. Der var masser af røg. Der lød ikke noget højt brag. De tiltalte vækkede ikke de andre beboere. De tog fra stedet i panik. De kørte forbi brandstationen i Ruds Vedby, for at se om brandbilerne var kørt fra brandstationen. De så, at brandbilerne ikke var der, og de tænkte, at brandbilerne var kørt ud til Fs lejlighed. Tiltalte har ikke tænkt over, at Fs lejlighed lå op til andre lejligheder.

Næste morgen mødtes de tiltalte, og Fs hund blev sluppet løs på en mark uden for Det var måske, for at de tiltalte ikke skulle kunne forbindes til ilden i Fs lejlighed. Om eftermiddagen kørte de tiltalte ud på Sorø Genbrugsstation, hvor de smed computeren.

De tiltalte talte ikke om at slette spor. Tiltalte har ikke haft lyst til at tale om episoden. Der gik ca. 30 dage, indtil tiltalte blev anholdt, og det er de længste 30 dage i tiltaltes liv. Tiltalte overvejede dagligt at gå til politiet, men han undlod det, fordi der var en meget dårlig stemning i området. F var blevet opsøgt af familiemedlemmer til ejeren af den ejendom, hvor F boede, og tiltalte vidste godt, at ejeren ville have fat i dem, der angiveligt havde sat ild til lejligheden. Tiltalte var bange for sin sikkerhed.

De tiltalte var ikke taget ud til F for at give ham en lærestreg. De tiltalte mødtes på værtshuset "...", hvor de ankom omtrent samtidig. De fik ikke noget at drikke på værtshuset. Forinden de gik ind i Fs lejlighed, havde de set en lejlighed, der så ubeboet ud. Lejligheden var tom, og der var et åbent køleskab i lejligheden med en trappe til 1. sal. I Fs lejlighed var der sat en

skummadras foran et smalt højt vindue, hvor en rude var gået stykker. Der var også skimmelsvamp på væggen. Da de ledte efter F, efter at de havde været i hans lejlighed om eftermiddagen, fik tiltalte et par enkelte øl. Han fik ikke mere, end at han lovligt kunne køre bil. T1 fik også noget at drikke. Det papir, der gik ild i, havde en A5-størrelse. Umiddelbart tænkte tiltalte, at det var en konvolut, men han er ikke sikker på, hvilken slags papir det egentlig var. Tiltalte blev bange, da røgen udviklede sig. Tiltalte har et relativt klart billede om, at han gik i panik, og at det var en kaotisk situation. Tiltalte synes, at han kan erindre, at der var et lysskær fra Fs lejlighed, da de tiltalte var kommet udenfor. Han kan dog ikke med sikkerhed sige, om der var tale om flammer.

Da de kørte fra Fs lejlighed til Ruds Vedby hørte de ikke nogen sirener. Turen tog 6-10 minutter. Da tiltalte bar computeren ud i bilen, var T1 i Fs lejlighed. Han var optaget af at skaffe mad og vand til hunden.

forhold 3 - 5 :

T1 har forklaret blandt andet, at han den 31. august 2013 havde drukket meget alkohol, før han kørte i den bil, der er angivet i forhold 3 og 4. Han havde ikke noget kørekort. Den 12. september sidste år blev der fundet 0,65 gram hash på tiltaltes bopæl. Han skulle selv bruge hashen.

Vidneforklaringer

A har forklaret, at han boede på ...vej 39C i X-by i sommeren 2013. Vidnet boede der sammen med sin tidligere kone, B. De boede i en lejlighed i et rækkehuskompleks, og der var stueetage og en 1. sal i lejligheden. Efter at han var kommet hjem fra arbejde den 19. august 2013, opholdt han sig på 1. salen. Han blev kaldt ned i stueetagen af B, som sagde, at der var nogle udenfor, der prøvede på at bryde ind i deres lejlighed. Vidnet trak persiennen fra og så to personer, der prøvede at bryde terrassedøren op med et koben. Vidnet er helt sikker på, at de havde et koben. Personerne spurgte efter F. De fortalte, at F skyldte dem penge. Vidnet tænkte, at de ledte efter en person som vidnet kender under øgenavnet F. Vidnet fortalte, hvor han boede.

Vidnet gik i seng samme dag ved 22-tiden. Vidnet vågnede ved midnatstid, da han hørte et brag. Han så, at der var ild i Fs lejlighed, og der stod naboer udenfor og kaldte. Vidnet ringede til politiet og til brandvæsenet.

Foreholdt sin forklaring til politirapport af 28. august 2013, bilag F-18-1-0-0, har vidnet oplyst, at de to, der spurgte efter F, sagde, at de skulle have Fs hund, fordi F skyldte dem penge. De ville tage hans hund, indtil de havde fået pengene, sagde de.

Fs lejlighed udbrændte fuldstændig. Vidnet og hans kone blev genhuset. En af de to mænd, der prøvede at bryde ind i vidnets lejlighed, havde arbejdstøj på. Lejligheden, der lå over Fs lejlighed, var tom. Der var ikke flere lejligheder i den fløj, hvor F boede. Vidnet og hans kone havde boet på stedet i 3-4 måneder. Persiennen i deres lejlighed var altid rullet ned, da vidnet ikke ville se over på Fs lejlighed. I Fs lejlighed var der sat en madras foran et vindue, og lejligheden så uhumsk ud.

Dikteret. Vedstået.

B har forklaret, at hun i august 2013 boede på ...vej 39 C i X-by sammen med A. Hun var ved at lave aftensmad ved 17.30-tiden, da der var nogen, der var ved at brække ind i deres lejlighed. Hun hentede A og de rullede rullegardinet op. Der stod to mænd med et stort koben udenfor. De blev forskrækkede og fortalte, at de skulle finde F. De sagde også undskyld til vidnet og A. De to mænd fik at vide, at Fs lejlighed lå ved siden af den lejlighed, som vidnet og A boede i. De to mænd sagde, at de havde prøvet på at få fat i F i flere dage, da han skyldte dem penge.

Senere om aftenen ved 23.30-tiden vågnede vidnet og A ved et ordentligt brag. De så, at der stod stikflammer op gennem taget på Fs lejlighed. Vidnet fik fat i nogle vigtige papirer og nogle ting. Hun sagde til A, at han skulle ringe efter politiet. I lejligheden, der lå ...vej 39 B, boede der nogle. Lejligheden i nr. 39 D var tom. Lejligheden over Fs lejlighed var tom. De to mænd fortalte også, at de skulle have Fs hund, og at de skulle have penge. Vidnet og hendes mand brugte ikke den terrasse, der vendte mod Fs lejlighed. I et vindue havde han sat en madras og nogle håndklæder op.

F har forklaret, at han boede i en lejlighed på ...vej 39 i X-by. Den 19. august 2013 var vidnets hund alene hjemme. Hunden var god til at være alene hjemme. Den kunne dog godt finde på at bide i en madras eller en pude. Han tog afsted kl. 14.00 den 19. august 2013. Han tog ud til Reersø. Han skyldte T2 300 kr., og T2 og T1 kom ud til Reersø. T2 fik de 300 kr. Der var ikke nogen dårlig stemning mellem dem. T2 og T1 sagde ikke, at de først havde søgt vidnet på hans bopæl, og de sagde heller ikke noget om, at de havde været inde i hans lejlighed.

Vidnet kom hjem ca. kl. 00.30. Der var politi og brandvæsen på stedet. Vidnet sagde til en røgdykker, at de skulle se efter hans hund. Røgdykkeren sagde senere, at der ikke var nogen hund i lejligheden. Vidnet havde ikke tændt for el-installationer, og der var heller ikke radiatorer tændt i hans lejlighed. Et vindue i vidnets lejlighed var smadret, og han havde derfor stillet en skumgummimadras foran vinduet. Skumgummimadrassen stod på gulvet. Der lå papirer rundt omkring i lejligheden, og der lå også papirer på gulvet. Der stod nogle ting på gulvet, blandt andet nogle motorcykelting. Lejligheden var nogenlunde pæn og ryddelig.

Vidnet havde ingen indboforsikring og han har ikke nogen dokumentation for krav til dækning af udgifter for hans ejendele. Han har fået hjælp af familie og venner.

I sommeren 2013 var vidnet arbejdsløs. På sengen i vidnets lejlighed lå der et vattæppe. Vidnets hund kunne godt finde på at bide i det. Der stod nogle rødvinsskuffer på bordet. Der lå ingen skuffer fra gulv til loft i lejligheden. På køkkenbordet stod der nogle gryder og pletter og pander. Vandhanen i køkkenet virkede. På badeværelset virkede bruseren og toiletskyl. Vandhanen i håndvasken på badeværelset virkede ikke.

Vidnets hund havde ikke lus. Hunden var i god stand. Vidnet lånte et værelse hos naboen, hvor han kunne sove, og dagen efter kom vidnets hund tilbage. Hunden blev 8-10 dage efter branden overgivet til Dyrenes Beskyttelse, og i den anledning gennemgik den en dyrelægeundersøgelse. Der var ikke noget i vejen med hunden. Det var en Dobermann, og den er ikke tidligere hoppet ud af et vindue eller en dør.

Vidnet er selv ryger og tror, at der stod et askebæger på spisebordet i lejligheden. Der lå meget papir på spisebordet, også der hvor hvor askebægeret stod.

... har forklaret, at han bor på ...vej 41 i X-by. Lejligheden ligger, bag ved nr. 39. Sidst på eftermiddagen den 19. august 2013 så han to personer, der rendte rundt på området. De gik op ad vejen og gik ned igen. Vidnet så ikke, om den ene bar på noget. En af personerne havde orange arbejdsbukser på. Vidnet så også en bil, som han ikke havde set før, holde i området. Om aftenen bankede en nabo på døren. Vidnets hund gik amok og da vidnet stod op, så han, at der stod ild ud af det ene vindue i lejligheden i nr. 39. Vidnet ville gå ind i lejligheden, for at se om der var nogen derinde, men på grund af røgen kunne han ikke komme derind.

Foreholdt sin forklaring til politirapport af 21. august 2013, bilag F-3-2-0-0, 1. afsnit, har vidnet oplyst, at han ikke har sagt som tilført rapporten.

Foreholdt sin forklaring i samme rapport, side 2, 2. afsnit har vidnet oplyst, at han ikke kan huske, hvad han har forklaret til politiet. De personer, som han så i området, gik ikke og gemte sig.

... har forklaret, at hun bor på ...vej 45 ved siden af nr. 39. Da vidnet og hendes kæreste var gået i seng om aftenen den 19. august 2013, vågnede de ved et ordentligt brag. Vidnets kæreste gik ned under for at se, hvad det kunne være, og han gik ud af deres hus. Vidnet gik også ned under og så, at det lysnede op i lejligheden i nr. 39. Der var ild i lejligheden. Vidnet skimtede en person, der gik ved kirken ca. 100 meter derfra. Hun undrede sig over, at der var en person, der gik på der på det tidspunkt, og at personen gik væk fra stedet, hvor der var ildebrand.

Der var ild i hele underetagen, og ilden udviklede sig rimelig hurtigt i lejligheden i nr. 39. Vidnet kan ikke huske, hvor lang tid det tog for ilden at udvikle sig. Vidnet løb ind til en nabo ved siden af nr. 39 og sagde, de skulle skynde sig at stå op. Vidnet kunne se, at der kom ild ud af et vindue, hvor der var en madras stillet op. På ingen tid tog ilden også fat i øverste etage.

Foreholdt sin forklaring til politirapport af 28. august 2013, F-1-2-0-0, side 2, 2. sidste afsnit, har vidnet oplyst, at man kunne få en hånd igennem det hul, der var i ruden i lejligheden i nr. 39.

... har forklaret, at hun er ejer af X i X-by. Hun kender F. I sommeren 2013 var der to personer, der spurgte efter F på X. De fortalte ikke, hvorfor de ledte efter ham, og de fortalte ikke, hvem de var. De kom to gange på X. Den ene gang så vidnet Fs hund, der var med i snor. Personerne sagde, at de havde taget den, fordi den ikke havde det godt. En af vidnets kunder sagde, at det var godt, at hunden var blevet taget fra F. F levede ikke et særligt rart liv, og han passede ikke sin hund. Hunden virkede glad og tilfreds, da den var på X.

Foreholdt sin forklaring til politirapport af 20. august 2013, bilag F-11-1-0-0, side 3 øverst, har vidnet oplyst, at hun ikke kan huske, hvad hun har forklaret til politiet. Hun kan dog huske, at personerne ikke satte sig ned ved et bord. De stod op. De sagde, at de havde taget Fs computer.

Foreholdt sin forklaring til politirapport af 4. oktober 2013, bilag F-11-3-0-0, har vidnet oplyst, at hun ikke kan huske, hvad hun har forklaret til politiet under den pågældende afhøring.

E har forklaret, at han bor på ...vej 43. Midt om natten sidste år blev han kaldt op af sin datter, da han lå og sov. Hun fortalte, at der var brand. Da vidnet kom ud, så han et vindue springe i

den lejlighed, hvor der var brand, og der kom godt gang i ilden. Vidnet så ilden gå ind mod hjørnet af en anden bygning, der ligger vinkelret på den bygning med lejligheden, hvor der var ild. Der var ringet efter brandvæsnet.

Tidligere på dagen havde vidnet set en bil ca. 500 meter uden for X-by med to personer i. De kiggede lidt mærkeligt på vidnet.

G har som vidne forklaret, at han tidligere boede i lejligheden nr. 39 B på ...vej i X-by. Lejligheden lå op til Fs lejlighed i nr. 39. Den 19. august 2013 kom der to personer og spurgte, hvor F boede. T1 var den ene af personerne. Vidnet opholdt sig på sin terrasse, der vender ud mod ...vej. T1 og den anden person sad i en bil, og de rullede et vindue ned. Vidnet viste dem, hvor F boede. Der var mange, der kom og spurgte efter F, og vidnet lagde derfor ikke noget særligt i det.

F havde en hund, det var en kamphund, og vidnet har på et tidspunkt ringet til dyreværnet. F kunne være væk i flere dage fra sin lejlighed, mens hunden var alene i lejligheden. Vidnet har nogle gange givet hunden mad. Hunden kunne godt hyle og gø.

Fs lejlighed lignede et bombet lokum. Der var ikke ryddet op i lejligheden, og der blev ikke gjort rent. Hunden havde splittet alting i lejligheden. Der lå rester af madrasser rundt omkring. Om aftenen den 19. august 2013 kom vidnets nabo, ..., og sagde, at det brændte. Vidnet hørte et brag. Da han kom udenfor, så han, at ilden havde rigtig godt fat i Fs lejlighed. Hoveddøren var åben til lejligheden. Ilden havde fat lige op af væggen til vidnets bolig.

Da brandvæsnet, kom blev vidnet bedt om at holde afstand. Han måtte ikke gå ind i sin lejlighed. Vidnet kunne først gå ind, da ilden var slukket.

Kriminalassistent C har forklaret, at han er ansat i Kriminalteknisk Brandgruppe under Rigspolitiet, og han har i de sidste 12 år udelukkende arbejdet med brand. Vidnet foretaget undersøgelser af gerningsstedet på ...vej 39 i X-by, og han har medvirket til udarbejdelse af den kriminaltekniske erklæring, der er udstedt den 2. september 2013, bilag B-2-1-0-0, og den kriminaltekniske erklæring, udstedt den 24. oktober 2013, bilag B-4-2-0-0. Erklæringerne bygger på de anmodninger, som vidnet og hans kollegaer blev gjort bekendt med. Vidnet kan vedstå de oplysninger, herunder de konklusioner og vurderinger, der er indeholdt i de kriminaltekniske erklæringer. På gerningsstedet foretog vidnet tekniske undersøgelser, og politikredsen tog sig af de taktiske undersøgelser.

Vidnet har udført forsøg med cigaretter i skraldespand med papir i. Det er meget vanskeligt at forårsage ildebrand med en cigaret. Kun i ca. 1% af forsøgene lykkes det. Der er også gjort forsøg herpå i udlandet. Vidnet finder det usandsynligt, at en cigaret, der er lagt i et askebæger på stedet, har kunnet få branden til at udvikle sig. På gerningsstedet var der ens store brandskader overalt. Nogle steder var der dog lidt større brandskader end andre steder.

Vurderingerne i de kriminaltekniske erklæringer indeholder vidnets opfattelse af mere subjektiv karakter, af hvad der er sket. Vidnets konklusioner bygger på de objektive fakta fra gerningsstedet. Hvis en brændende kuvert faldt ned på gulvet i lejligheden, ville det afhænge af forholdene, hvorledes branden ville udvikle sig. Det er kriminalteknisk vurdering, at branden ikke ville kunne udvikle sig så hurtigt, at man ikke ville have mulighed for at slukke den ved at trampe på ilden. Der er ved vurderingen taget hensyn til de materialer, som man fandt i lejligheden.

Hvis der kommer vand på oliebaseerede produkter, f.eks. skumgummi, så vil ilden slukkes, og der vil blive afgivet en meget voldsom sort røg. Træ og papir afgiver ikke samme type røg. Vidnet kan ikke udtale sig om, hvorvidt brandbart materiale har spredt sig, hvis der er blevet trampet på ilden på gulvet i lejligheden. Vidnet har i sine undersøgelser på gerningsstedet forholdt sig til oplysninger om, at en kuvert er blevet antændt via en cigaret i et askebæger.

En cigaret, der tabes i en seng, vil som hovedregel ikke forårsage brand. Det er alene under de rette omstændigheder, at en cigaret, der tabes i en seng, endeligt vil kunne udvikle ild. Det vil således kunne ske, såfremt cigaretten tabes i en fold i sengetøjet. Det kræver, at cigaretten bliver tildækket men samtidig får luft nok, til at gløden kan fortsætte, og der kan akkumuleres varme.

D har forklaret, at han er ansat i Dansk Brand- og sikringsteknisk Institut. Han har 14 års erfaring med brandtekniske undersøgelser. Han har gennemført videregående el-tekniske uddannelser og en række forskellige brandtekniske uddannelser. Vidnet udfører akkrediterede brandtekniske undersøgelser. Vidnet har udarbejdet den farlighedserklæring, der indgår i sagen. Han har udarbejdet erklæringen på baggrund af undersøgelser af de bygningsmæssige konstruktioner i relation til farevurderingen. Faren ved ildebrand kan opdeles i følgende 4 gradueringer: ingen fare, ringe fare, fare og overhængende fare. Sidstnævnte graduering er en meget nært forestående fare. Gradueringen fare anvendes i forbindelse med en vurdering af, hvor hurtigt røg- og brandspredning kan udvikle sig, efter at ilden er opstået.

I sagen har der alene været en konkret fare for mennesker, der måtte have opholdt sig i lejligheden oven over den lejlighed, hvor der opstod ild. Der ville være gået rigtig lang tid, før ilden ville have bredt sig til de andre lejligheder i komplekset. Det er vidnets opfattelse, at ilden ville være blevet opdaget og beboerne have været evakueret, før branden ville kunne have spredt sig så meget, at der ville kunne opstå fare for beboerne i de andre lejligheder. Vidnet har ikke konstateret, om der var brandmur i ejendommen. En brandmur har betydning for vurderingen af faremomentet for andre mennesker.

Forstraffe

T1 er ved en betinget dom af 7. september 2010 dømt blandt andet for overtrædelse af færdselslovens § 117, stk. 2, nr. 3, og 6, jf. § 53. Straffen fastsat til fængsel i 30 dage med vilkår om samfundstjeneste og en tillægsbøde. Førerretten frakendt i 6 år indtil den 12. februar 2015.

T1 er endvidere ved en betinget dom af 16. januar 2013 dømt for overtrædelse af færdselslovens § 117 a, stk. 2, nr. 2. Straffen fastsat til fængsel i 10 dage med vilkår om samfundstjeneste.

Personlige forhold

Der er i medfør af retsplejelovens § 808 gennemført undersøgelser af de tiltaltes personlige forhold, og Kriminalforsorgen har blandt andet udtalt, at de tiltalte er egnede til at modtage en betinget dom på nærmere vilkår.

T1 har forklaret, at han er i gang med at tage 10. klasse eksamen. Det går rigtig godt, og han er glad for det. Han er flyttet sammen med sin kæreste. Han ønsker at blive pædagog, og han

deltager fortsat i møder hos AA. Han arbejder nu fast hveranden weekend og på en ugedag, hvor han tidligere var ansat i løntilskud og som afløser.

T2 har forklaret, at han nu er ansat i et løntilskudsjob i Borgerservice i en kommune. Ansættelsen løber frem til den 29. marts 2015 med mulighed for forlængelse. I sit arbejde har tiltalte kontakt med borgerne i borgerbetjening. Han har i stort omfang ydet råd og vejledning vedrørende edb og digitalisering. Tiltalte vil gerne videreuddanne sig. Han har nu en god aftale om samvær med hans datter og søn.

De tiltalte har under sagen været frihedsberøvet fra den 18. september 2013 til den 10. oktober 2013.

Rettens begrundelse og afgørelse

Forhold 1

På baggrund af de gennemførte undersøgelser af gerningssted og de hertil knyttede beskrivelser sammenholdt med de tekniske erklæringer og det oplyste om branden og dens omfang, de opståede skader og brandvæsenets nødvendige slukning af ilden kan det konstateres, at der har været tale om en ildebrand i Fs lejlighed som omhandlet i straffelovens § 180 - § 182.

Efter de foreliggende oplysninger om ildebrandens farlighed sammenholdt med Ds vidneforklaring er det ikke godtgjort, at ildebranden har haft en sådan karakter, der er omhandlet i straffelovens § 180. Der henses til, at en konkret og overhængende fare alene relateres til personer, der eventuelt måtte have været i lejligheden ovenover Fs lejlighed, og at denne lejlighed var ubeboet og tom. Ved branden er der i øvrigt ikke forvoldt omfattende ødelæggelser.

Med henvisning til de oplysninger der foreligger om brandens opståen sammenholdt med vidneforklaringen fra C herom findes det ubetænkeligt at forkaste de tiltaltes forklaring om, hvorledes ilden opstod og bredte sig, uden at de havde mulighed for at slukke ilden, da de opholdt sig i Fs lejlighed sent om aftenen den 19. august 2013. Det findes derimod godtgjort, at ilden i Fs lejlighed blev påsat, og at de tiltalte i forening har påsat branden. Det tillægges i den sammenhæng betydning, at de tiltalte ikke i nogen henseende på en troværdig måde har kunnet forklare baggrunden for, at de for anden gang den pågældende dag er gået ind i Fs lejlighed, selvom han ikke var hjemme, og at de efter ildens opståen har forladt lejligheden uden at tilkalde hjælp.

Efter rettens samlede vurdering findes de tiltalte herefter skyldige i brandstiftelse omfattet af straffelovens § 181, stk. 1.

Forhold 2

Efter de vidneforklaringer, der er afgivet af A og B, lægges det til grund, at de tiltalte forinden brandstiftelsen med et koben har forsøgt at bryde ind i vidnernes lejlighed om eftermiddagen den 19. august 2013. De tiltalte fortalte, at de skulle finde F, og at han skyldte dem penge.

Det lægges endvidere til grund til dels efter de tiltaltes egne forklaringer og med henvisning til ...s vidneforklaring, at de tiltalte herefter er gået ind i Fs lejlighed, selvom han ikke var

hjemme. De tiltalte tog Fs hund og computer med sig, da de forlod lejligheden, således som de efterfølgende har fortalt ..., da de tiltalte kom ind på X.

De tiltalte findes derfor skyldige i tyveri som beskrevet i anklageskriftet.

Forhold 3 - 5

T1 har erkendt sig skyldig uden forbehold, og tilståelsen er understøttet af de oplysninger, der i øvrigt foreligger. Det er derfor godtgjort, at han er skyldig i overensstemmelse med anklageskriftet.

Straffen for T1 fastsættes til fængsel i 1 år, jf. straffelovens § 181, stk. 1, og § 285, stk. 1, jf. § 276, samt efter færdselslovens § 117, jf. § 53, stk. 1, og § 117 a, stk. 2, nr. 2, jf. stk. 1, *) og bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2..

Påstanden om konfiskation tages til følge i medfør af straffelovens § 75, stk. 2.

Straffen for T2 fastsættes til fængsel i 1 år, jf. straffelovens § 181, stk. 1, og § 285, stk. 1, jf. § 276.

Ved strafudmålingen er der blandt andet henset til sagens alvorlige karakter, der i hovedsagen angår brandstiftelse efter indtrængen i en privat bolig, der udbrændte.

Thi kendes for ret:

Tiltalte, T1, skal straffes med fængsel i 1 år.

Hos tiltalte konfiskeres 0,65 gram hash.

Tiltalte, T2, skal straffes med fængsel i 1 år.

De tiltalte skal hver især betale de dem vedrørende sagsomkostninger.

Peder Johs. Christensen

Rettet i medfør af retsplejelovens § 221, idet følgende er tilføjet:

) bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2.

Retten i Holbæk den 2. januar 2015